

BBABAC – Bacheloroppgave

Barnevernets møte med fedre

**Universitetet
i Stavanger**

Det samfunnsvitenskapelige fakultet

Bachelor i barnevern

Stavanger/ mai.2024

Kadidatnummer: 6034

Antall ord: 9989

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning	4
1.1 Bakgrunn for valg av tema	4
1.2 Presentasjon av problemstilling	5
1.3 Begrepsavklaringer.....	5
<i>Skjevhet</i>	5
<i>Bias</i>	6
<i>Barnevern</i>	6
<i>Marginalisering</i>	6
1.4 Formål med oppgaven.....	7
2.0 Teoretisk forståelsesramme	8
2.1 Bowlbys tilknytningsteori	8
2.2 Honneths anerkjennelsesteori.....	9
2.2.1 <i>Kjærlighet</i>	9
2.2.2 <i>Rettslig anerkjennelse</i>	9
2.2.3 <i>Solidaritet – sosial verdsettelse</i>	10
2.3 Bias-kognitive skjevheter	10
2.3.1 <i>Ankringsbias</i>	10
2.3.2 <i>Representativbias</i>	11
2.3.3 <i>Bekreftelsesbias</i>	11
3.0 Metode	12
3.1 Valg av metode.....	12
3.2 Litteraturstudie som metode.....	12
3.3 Datainnsamling.....	13
3.3.1 <i>Systematisk litteratursøk med inklusjons- og eksklusjonskriterier</i>	13
3.3.2 <i>Litteratursøket</i>	14
3.4 Analyse.....	16
3.5 Studiens troverdighet.....	21
4.0 Presentasjon av forskningsartiklene og deres funn	22
5.0 Drøfting av problemstilling	25
5.1 Farsrollen som mer enn en sekundær omsorgsperson: økt fokus på far-barn-tilknytningen	25
5.1.1 <i>Far som marginalisert omsorgsperson: mors dominans i barnevernet</i>	25

5.1.2 Ulike forventninger og reaksjoner for mødre og fedre	26
5.1.3 Undervurdering av far-barn-tilknytning	27
5.2 Betydningen av anerkjennelse	29
5.2.1 Rettslig anerkjennelse	29
5.2.2 Sosial verdsettelse	30
5.3 Biaser i møte med fedre i barnevernet	31
5.3.1 Fedre og maskulinitet: risiko og trussel.....	31
5.3.3 Negative beskrivelser av fedre: tilnærming og påvirkning	33
6.0 Avslutning	35
Litteraturliste	36

Antall ord: 9989

1.0 Innledning

Denne oppgaven tar for seg et viktig og ofte oversett tema: «Barnevernets møte med fedre». Ved å undersøke barnevernets perspektiver og fedrenes erfaringer, søker denne besvarelsen å avdekke eventuelle skjevheter i barnevernets møte med fedre. I dagens samfunn assosieres fortsatt omsorgsarbeidet med mødrene, og denne dypt forankrede sosiale konstruksjonen gjenspeiles også i barnevernet. Ifølge Storhaug & Bratterud (2013) blir mødre ofte betraktet som den primære omsorgspersonen, mens fedrene risikerer å bli oversett eller betraktet som mindreverdige. Denne ubalansen har betydelige konsekvenser, som Arvidsson (2003) har dokumentert, hvor fedre ikke anerkjennes som fullverdige foreldre og må kjempe for sin betydning. Forhåndsdomte oppfatninger og tradisjonelle kjønnsroller blant sosialarbeidere opprettholder ulikheten (Maxwell et al., 2012), noe som fører til at fedre opplever seg undervurdert fra saker som angår deres barn (Scourfield, 2003). En grundig undersøkelse av denne skjevheten er avgjørende for å forbedre forståelsen av barnevernets møte med fedre, samt å adressere eventuelle ulikheter i behandlingen av mødre og fedre.

1.1 Bakgrunn for valg av tema

Historisk sett har fedres rolle vært begrenset til økonomisk forsørgelse, men samfunnets forventninger til fedre har gradvis endret seg. Det legges nå større vekt på fedrenes nærvær og involvering i barnets liv (Storhaug & Øien, 2012). Lovverket tilpasses også for å fremme likestilt foreldreskap (Prop.161 L 2015-2016; NOU 2012:5, Sagatun, 2018, s.116). Selv om det er en positiv utvikling med å anerkjenne fedres rolle som likeverdige omsorgspersoner, viser forskning at det fortsatt er en lang vei å gå før dette gjenspeiles i praksis (Sentio Research Norge, 2018).

Min interesse for dette temaet vokste etter å ha deltatt på et foredrag av Reform (ressurscenter for menn) om fedrenes møte med barnevernet. Engasjementet økte også betraktelig under praksisperioden min ved barnevernstjenesten. Der observerte jeg en tydelig skjevhet i behandlingen av mødre og fedre. Mødrene ble oftere inkludert i beslutningsprosesser, mens fedrene sjeldnere ble involvert og ble ikke alltid sett på som ressurser. I tillegg ble jeg opplyst om tiltaket «Sammen på vei», som var rettet mot førstegangsmødre for å styrke deres omsorgskompetanse. Det gjorde inntrykk på meg at fedrene ikke var inkludert i dette tiltaket.

Disse opplevelsene har fått meg til å anse temaet «Barnevernets møte med fedre» som av stor sosial og faglig betydning. Temaet er relevant innen fagfeltet, da det bidrar til å forstå dynamikken mellom barnevernet og fedre, samt adressere spørsmål om likestilt foreldreskap. Ved å undersøke dette temaet kan en identifisere eventuelle skjevheter mot fedre i barnevernet, og bidra til å fylle et gap i kunnskapen om barnevern med et kjønnsperspektiv.

1.2 Presentasjon av problemstilling

For å fremme likestilt foreldreskap er det avgjørende at barnevernet aktivt inkluderer fedrene, slik at begge foreldre kan dele likt ansvar og involvering i barnas omsorg (Sagatun, 2018, s.115-116). Denne oppgaven utforsker dynamikken mellom barnevernet og fedre, og er viktig i det sosialfaglige feltet for å sikre en praksis som verdsetter fedres rolle. Oppgaven begrenser seg til å undersøke fedrenes og barnevernets perspektiver og opplevelser.

Oppgavens problemstilling er: «Hvordan påvirker barnevernets møte med fedre likestilt foreldreskap og opplevelsen av marginalisering?»

1.3 Begrepsavklaringer

For å gi leseren en dypere forståelse av konteksten og oppgaven, er det hensiktsmessig å kort redegjøre for sentrale begreper.

Skjevhet

I denne oppgaven vil begrepet skjevhet brukes som et synonym for ulikhet, da de er nært knyttet til hverandre. Skjevhet, eller ulikhet, omhandler en systematisk ubalanse som kan føre til urettferdighet eller forskjellsbehandling blant grupper, individer eller situasjoner (Christensen et al, 2021, s.11). Ifølge Christensen et al (2021) inkluderer det en skjev fordeling av ressurser, muligheter eller oppmerksomhet (s.12). I møtene mellom barnevernet, og fedre peker oppgaven på en generell skjevhet i behandlingen av mor og far, for eksempel at mødre får uforholdsmessig større oppmerksomhet sammenlignet med fedrene. Skjevheten indikerer en asymmetri i barnevernets

behandlingen av fedre og mødre, der ulikheter oppstår på grunn av forskjellige faktorer og resulterer i en skjev behandling av de to gruppene.

Bias

I motsetning til generell skjevhet, som innebærer ulik behandling mellom mor og far i møte med barnevernet, handler bias om forutinntattheter som kan påvirker beslutninger. Forutinntattheter er forhåndsformede meninger som kan påvirke ansattes vurderinger, enten ved å la egne meninger styre beslutningene eller ved å ignorere andre perspektiver (Weele & Karlsen, 2021, s.31). Biaser kan være drevet av fordommer og stereotypier, som er generaliseringer og forhastede meninger om grupper eller personer (Helgesen, 2021, s.311). Mens skjevhet refererer til ulik behandling, refererer bias til en faktor som bidrar til skjevheten.

Barnevern

Barnevernet er et offentlig organ som sikrer at barn og unge i risikosituasjoner får nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse for å forhindre omsorgssvikt og overgrep. Alle tiltak som settes i verk, skal være til barnets beste (Barne- og familiedepartementet, 2001). Barnevernet har ansvar for å samarbeide med foreldre, og respektere deres rettigheter i beslutningsprosesser om barnet (Barne- og familiedepartementet, 2001). Barnevernet samarbeider med foreldrene og gir råd eller hjelp, samtidig som de griper inn ved alvorlige bekymringer for barnets velferd.

Marginalisering

Marginalisering er en prosess der enkeltpersoner eller grupper gradvis beveger seg fra sentrale til mer perifere eller marginaliserte posisjoner (Arvidsson, 2003, s.76-78). Dette skjer uten nødvendigvis fullstendig eksklusjon, men heller ved å havne i samfunnets ytterkant eller grense. Selv om marginaliserte individer eller grupper kan ha tilknytning eller relasjoner til samfunnet, kan de likevel oppleve seg oversett og undervurdert (Arvidsson, 2003, s.78). I min oppgave vil begrepet «marginalisering» bli brukt for å forklare situasjonen der fedre ikke blir ekskludert, men likevel føler seg oversett og undervurdert som omsorgspersoner.

1.4 Formål med oppgaven

Denne oppgaven har som formål å utforske om det eksisterer en skjevhet i behandlingen av mødre og fedre i barnevernet. Ved å analysere underliggende mekanismer som påvirker fedres involvering, søker oppgaven å undersøke om det foreligger en tendens til marginalisering av fedre. Målet er å identifisere årsakene til eventuelle slike tendenser og fremme en barnevernspraksis som støtter likestilt foreldreskap.

2.0 Teoretisk forståelsesramme

I dette kapittelet presenteres tre sentrale teorier som vil bidra til å belyse problemstillingen. Det er valgt teorier som kan benyttes for å forstå de underliggende mekanismene som påvirker graden av fedres involvering, og som også kan forklare om og hvorfor fedre kan oppleve marginalisering.

2.1 Bowlbys tilknytningsteori

John Bowlby var en barnepsykiater og psykoanalytiker, kjent for tilknytningsteorien. Tilknytningsteorien utforsker hvordan barn danner livsviktige bånd med omsorgspersoner, og hvordan dette påvirker utviklingen av indre mentale strukturer, som former barnets personlighet og samspill med omverden. Bowlby forsket spesielt på hvordan mødres fravær påvirket småbarns utvikling, og skrev en viktig monografi, «maternal care and mental health». I denne beskrev han hvordan mangel på moderlig omsorg negativt kan påvirke barns personlighetsutvikling (Hart & Schwartz, 2013, s. 63-64).

I Bowlbys teori er tilknytning utviklet for å sikre beskyttelse gjennom nærhet (Tetzchner, 2003, S.455). Han la vekt på den tidlige interaksjonen mellom mor og barn som avgjørende for barnets personlighetsutvikling og kompetanse til å danne relasjoner. Gjennom blikkontakt etablerer barnet interaksjon, og når både mor og barn er involvert, skapes nærhet som gir opplevelsen av trygghet (Tetzchner, 2003, s.456). Samspillet med omsorgspersonen utvikler indre arbeidsmodeller hos barnet, som er mentale representasjoner av seg selv og verden, som lar barnet danne antakelser og planlegge atferd (Hart & Schwartz, 2013, s. 72). Bowlby mente at de tidlige interaksjonene mellom mor og barn skapte en trygg tilknytning, som fremmet barnets selvtillit og kompetanse til å danne relasjoner med andre (Hart & Schwartz, 2013, s.67-69).

Bowlby forsket også på hvordan atskillelse fra mor i tidlig barndom påvirket personlighetsutvikling (Powell, et.al, 2015, s.35). Han oppdaget at barn trenger mors nærhet for varme, mat og følelsen av tilfredsstillelse og glede (Smith & Bjerke, 1974, s.214). Barn er ofte mest sammen med moren, og tilknytningsatferden retter seg derfor ofte mot mødre (Tetzchner, 2003, s.465). Bowlby la vekt på den naturlige tilknytningen mellom mor og barn, på grunn av kvinnenes naturlige egenskaper, som førte til at barnet kom nærmere mor (Storhaug & Bratterud, 2013, s.116). Senere endret Bowlby

standpunkt og anerkjente at flere kunne være omsorgspersoner. Han forlot ideen om at den primære omsorgsgiveren, vanligvis moren, var den eneste som dannet grunnlaget for senere tilknytninger (Tetzchner, 2003., s.457).

2.2 Honneths anerkjennelsesteori

Axel Honneth er kjent for sin kamp for anerkjennelse og anerkjennelsesteorien om den moralske grammatikken i sosiale konflikter (Honneth, 2003, s. 9). Teorien bygger på forutsetninger for selvrealisering og viderefører Hegels arbeid om menneskets kamp for anerkjennelse (Honneth, 2003, s.12). Honneth (2003) kategoriserer anerkjennelsesbegrepet inn i tre områder: privatliv, det juridiske området og det solidariske området (s.14). Anerkjennelse i hvert område er et skritt i individets utvikling, da alle former for anerkjennelse må oppleves for full personlig utvikling. Hver form for anerkjennelse inkluderer tre aspekter: «kjærlighet» for subjektiv selvtilit, generell anerkjennelse gjennom «rettigheter», og sosial «solidaritet» for individets selvverd, og selvrespekt (Honneth, 2003, s.14).

2.2.1 Kjærlighet

Honneth ser på kjærlighet som gjensidig anerkjennelse, erfart gjennom følelsesmessige behov (Honneth, 2003, s.15). Kjærlighetsforhold inkluderer foreldre-barn, ektefeller og venners relasjoner og bekrefter behov for følelsesmessige tilknytninger (Honneth, 2003, s.15). Siden denne oppgaven fokuserer på fedre og barnevernet, vil det legges vekt på rettslig anerkjennelse og sosial verdsettelse.

2.2.2 Rettslig anerkjennelse

I følge Honneth (2003) spiller rettslig anerkjennelse en sentral rolle i individets oppnåelse av anerkjennelse. Gjennom universelle rettigheter gir individer muligheten til å oppnå selvrespekt, og anerkjennelse som likeverdige medlemmer av samfunnet. Å ha disse rettighetene gjør det mulig å være bevisst på seg selv som en moralsk kapabel person. Dette sikrer individets grunnleggende muligheter til autonomi som et handlende rettssubjekt (s.16). Rettslig anerkjennelse innebærer at samfunnet gir en ramme der individet har like rettigheter og muligheter til å handle selvstendig.

Gjennom respekt og likbehandling kan individet oppnå verdighet og anerkjennelse fra seg selv og samfunnet (Honneth, 2003, s.16).

2.2.3 Solidaritet – sosial verdsettelse

Den tredje formen for anerkjennelse oppstår gjennom samspillet med gruppen, felleskapet eller samfunnet, hvor individets deltakelse blir anerkjent (Honneth, 2003, s.16). Gjennom solidaritet føler individet seg inkludert og verdsatt som en unik person. Dette innebærer at individet får støtte fra samfunnet og bidrar til å styrke felleskapet. Honneth (2003) understreker at denne formen for anerkjennelse ikke bare omhandler å bli sett, men også om å bli forstått og respektert for sin unike identitet og bidrag (s.16). Det handler om sosial verdsettelse der individet utvikler en positiv holdning til sine egenskaper og ferdigheter, og føler seg verdifull (Honneth, 2003, s.17).

2.3 Bias-kognitive skjevheter

Ifølge Weele & Karlsen (2021) påvirkes beslutninger av forutinntattheter og informasjon kan fungerer som et «anker» for holdninger (s.31). De påpeker hvordan mennesker overfører tanker og følelser på andre, og fremhever Daniel Kahnemans bidrag til forståelsen av hvordan ubevisste biaser kan påvirke beslutningsprosesser (s.32). Kahneman beskriver det menneskelige tankesystemet som både intuitivt og grundig, men ikke alltid samtidig (Weele & Karlsen, 2021, s.33). Dette innebærer at beslutninger kan påvirkes av kognitive biaser, som er tendenser til å trekke raske konklusjoner som ikke alltid samsvarer med virkeligheten (Weele & Karlsen, 2021, s.34). Selv om det eksisterer mange typer biaser, vil fokuset være på relevante biaser for problemstillingen.

2.3.1 Ankringsbias

Ankringsbias kan betraktes som en latskapsfelle eller førsteinntrykksfelle, der utgangspunktet, eller «ankret» blir styrende for videre arbeid (Weele & Karlsen, 2021, s.36). Dette kan føre til at en følger opp en sak uten tilstrekkelig bred informasjon, eller at den første informasjon tillegges uforholdsmessig stor betydning. For eksempel kan ankringsbias gjøre at saksbehandlere holder fast ved sin første tanke og ikke er åpne for nye ideer.

2.3.2 Representativbias

Ifølge Weele og Karlsen (2021) oppstår representativbias når slutninger trekkes basert på hvor vanlig eller typisk en oppfatter et fenomen (s. 37). Dette kan resultere i en blindsoner der informasjon som ikke passer inn i det typiske mønsteret ignoreres, og alternative forklaringer utelates. For eksempel kan dette føre til forutinntatte oppfatninger om at mødre er bedre omsorgspersoner enn fedre. Denne typen bias forhindrer en nøytral utforskning av situasjonen.

2.3.3 Bekreftelsesbias

Bekreftelsesbias kan forstås som en latskapsfelle der en fokuserer på informasjon som bekrefter ens allerede etablerte forståelse og/eller kunnskap (Weele & Karlsen, 2021, s.39). Dette kan føre til at en søker etter informasjon som støtter antakelser og hypoteser, istedenfor å utforske nye perspektiver (Weele & Karlsen, 2021, s.39). Bekreftelsesbias kan føre til at en undervurderer informasjon som utfordrer ens oppfatninger, og ikke vurderer informasjonskilden når den bekrefter egne oppfatninger.

Ankrings-, representativ-, og bekræftelsesbias er potensielle hindringer for objektive vurderinger. Det er viktig å innse at faglige trender ikke alltid reflekterer objektive sannheter, og at bias kan påvirke beslutninger (Weele & Karlsen, 2021, s.45-46).

3.0 Metode

3.1 Valg av metode

Metode er en systematisk tilnærming for å innhente informasjon, og kunnskap for å belyse en bestemt problemstilling (Thidemann, 2019, s.74). Det er et verktøy som benyttes i utforskningen av et tema, og bidrar til å strukturere og samle inn nødvendig informasjon (Dalland, 2020, s.53). Valg av metode påvirkes av faktorer som problemstilling, etiske retningslinjer, tilgjengelig tid, og ønsket om spesifikke resultater (Dalland, 2020, s.193). Det finnes ulike metoder for å samle inn data og svare på en problemstilling. Kvalitative metoder fanger opp meninger og opplevelser, mens kvantitative metoder gir målbare data som tall (Dalland, 2020, s.54). Litteratur-og dokumentstudie bruker eksisterende forskning og dokumenter som data for å undersøke et tema (Thidemann, 2019, s.77).

Metodevalget mitt ble begrenset til enten litteraturstudie eller dokumentstudier, ettersom barnevernspedagogstudentene ved Universitetet i Stavanger kun hadde disse alternativene. Ideelt sett ville en kvalitativ intervjuundersøkelse vært den mest hensiktsmessige metoden for problemstillingen. Dette ville ha gitt dypere innsikt i hvordan både barnevernet og fedrene opplever møtene (Dalland, 2020, s.54). Intervjuene kunne ha fanget opp meninger og opplevelser, og bidratt til ny innsikt, gitt den begrensede mengden ny forskning på området. Siden valget var begrenset, endte jeg opp med å velge litteraturstudie. Dokumentstudie ble valgt bort på grunn av mangel på relevante dokumenter som kunne tilby nødvendig dybde og innsikt i opplevelser og meninger. Jeg fant det mest hensiktsmessig å gjennomføre en litteraturstudie basert på kvalitative artikler som undersøker fedrenes og barnevernets opplevelser.

3.2 Litteraturstudie som metode

Litteraturstudie systematiserer kunnskap fra skriftlige kilder ved å samle inn, kritisk gjennomgå og sammenfatte litteraturen (Thidemann, 2019, s.77). Hensikten er å gi leseren en oppdatert og solid forståelse av kunnskapen på det området som problemstillingen omhandler, samt å beskrive hvordan denne kunnskapen er oppnådd (Thidemann, 2019, s.77). Gjennom grundig studie av eksisterende litteratur og analyse av kunnskapen i vitenskapelige artikler, kan en oppnå ny innsikt.

Litteraturstudie tillater å utforske tidligere forskning om barnevernets møte med fedrene, selv om det ikke vil gi dyp innsikt på lik linje som kvalitative intervjuer. Til tross for begrensningene, kan jeg fortsatt identifisere relevante perspektiver og funn fra eksisterende litteratur for å belyse problemstillingen. Jeg har hovedsakelig fokusert på å finne kvalitative artikler, da jeg ønsket å utforske perspektivene og opplevelsene til fedre og barnevernet mer inngående, i stedet for å kun fokusere på målbare enheter som tall gjennom kvantitative metoder.

3.3 Datainnsamling

Jeg utarbeidet en projektskisse og gjennomførte et innledende litteratursøk i oktober 2023 for å vurdere omfanget av eksisterende litteratur. Da ble databasen «Oria» og «Iduun» benyttet med søkeord som «Fedre i barnevernet», «Fedre ELLER far omsorgsrolle sammenlignet med mor ELLER mødre i møte med barnevernet ELLER barnevernstjenesten», «Fedre ELLER far i Barnevernet ELLER barnevernstjenesten» m.m. Jeg oppdaget begrenset fokus på fedrene, spesielt deres opplevelser med barnevernet. Det var også mangel på forskning som tok for seg barnevernets perspektiv i møte med fedre. Den tilgjengelige litteraturen var hovedsakelig eldre, og det var begrenset med norsk forskning. Derfor valgte jeg å inkludere engelskspråklige tekster og internasjonal forskning i mine systematiske søk i databasen «Academic Search Premier».

3.3.1 Systematisk litteratursøk med inklusjons- og eksklusjonskriterier

Systematisk litteratursøk er en planlagt prosess knyttet til oppgavens problemstilling, med mål om å finne relevante vitenskapelige artikler (Thidemann, 2019, s.82). Jeg brukte inklusjons- og eksklusjonskriterier, som er kriterier som er med på å avgrense søket og sikre at dataen består av relevante artikler i samsvar med retningslinjene (Thidemann, 2019, s.85). Mine inklusjonskriterier omfattet fagfelleverderte, vitenskapelige artikler, publisert mellom 2018 og 2024, både internasjonale og nasjonale. Artikkene måtte også ha relevans for temaet og problemstillingen. Mine eksklusjonskriterier for å filtrere ut artikler, var artikler publisert før 2018, ikke-vitenskapelige og ikke-fagfelleverderte, samt artikler som omhandlet både mødre og fedre.

3.3.2 Litteratursøket

Litteratursøket mitt var motivert av min interesse for fenomenet knyttet til forskjellsbehandling av fedre i barnevernet. Jeg var klar over at mine forforståelser kunne påvirke valget av data, da jeg allerede hadde en oppfatning om hvordan fedre blir behandlet (Dalland, 2020, s.60). Derfor var det viktig å være oppmerksom på disse forforståelsene for å unngå å være selektiv i valget av data. Jeg søkte litteratur med ulike perspektiver, for å unngå å kun fokusere på data som bekreftet mine hypoteser. Målet var å inkludere både artikler som tok for seg fedrenes synspunkter og artikler som omhandlet barnevernets synspunkter.

Første søkene: 06.januar.2024

Søk 1:

Jeg brukte databasen «Academic Search Premier», og definerte mine inklusjons- og eksklusjonskriterier. Ved å bruke søkeordene (Father or dad) AND (child protection or child welfare) AND (meeting or experience) fikk jeg 58 treff. Etter å ha lest overskriftene, valgte jeg 7 artikler som jeg ønsket å lese grundigere. Jeg skumleste sammendraget og resultatene til disse 7 artiklene, og fant en relevant artikkel for min oppgave: “The Trouble with Fathers: The Impact of Time and Gendered Thinking on Working Relationships Between Fathers and Social Workers in Child Protection Practice in England” (Philip, et al., 2018).

Jeg inkludere denne artikkelen selv om den er fra England, da den kan gi verdifull informasjon om utfordringer knyttet til barnevernet. Artikkelen bruker begrepet «Child Protection Practice», som dekker et bredt spekter av tiltak rettet mot å beskytte barn. Barnevern er derimot et mer spesifikt organ som håndterer saker knyttet til barns velferd og beskyttelse (Barne-og familiedepartementet, 2001). Til tross for denne forskjellen, fokuserer artikkelen på å undersøke utfordringene med å etablere arbeidsforhold med fedre, og undersøker saksbehandlers og fedres forståelse av beslutningsprosesser. Mange vestlige land står overfor lignende utfordringer, til tross for kulturelle og systematiske forskjeller (Samegillii, 2022). Derfor kan funnene fra den britiske studien være overførbare til den norske situasjonen.

Søk 2:

Etter det første søket justerte jeg søkeordene for å få forskning fra Norge, og la til «Children's services» for å utvide søket. Med søkeordene (Father or dad) AND (child welfare or child protection or children's services) AND (Norway or Norwegian), fikk jeg 34 treff, der 4 var relevante. Etter å ha gjennomgått sammendrag og resultater, valgte jeg en artikkel: «What about the fathers? The presence and absence of the father in social work practice in England, Ireland, Norway, and Sweden—A comparative study» (Nygren, et al., 2018).

Denne artikkelen bruker begrepet «Social Work Practice». Studien utforsket erfaringer blant barnevernsarbeidere i Norge, Sverige, Irland og England, som jobbet på ulike stadier av barnevernsprosessen. Selv om studien bruker begrepet sosialt arbeid, utforsker den praktisk erfaring og utfordringer i barnevernet. Sosialt arbeid involverer arbeid med mennesker, og bruken av dette begrepet kan derfor knyttes direkte til barnevernets praksis. Jeg inkluderte studien fordi den primært utforsker barnevernets perspektiver på inkludering av fedre.

Siste søkene: 25.januar.2024

Etter flere søk oppdaget jeg begrenset forskning på feltet. Derfor måtte jeg utvide søket til eldre studier enn 5 år (2018), for å få et mer omfattende bilde. Inklusjonskriteriene mine ble endret for å inkludere artikler fra perioden 2000-2018, da det fortsatt eksisterer kunnskapshull. De andre kriteriene ble ikke endret. Ved å utvide søket til eldre studier kan jeg identifisere utfordringer og trender som fortsatt kan eksistere. Jeg måtte også bruke andre strategier for å finne data.

Søk 3:

Den 25.januar benyttet jeg siteringsindekser, hvor jeg søkte opp relevante forfattere om temaet barnevernets møte med fedre (Dalland, 2020, s.151). Jeg søkte etter Anita Storhaug, som har arbeidet med fedre i barnevernet. I tillegg kontaktet jeg Reform (ressurssenter for menn) som har arbeidet med å involvere fedre i barnevernet. Fra reform fikk jeg 5 artikler, men ingen av de ble valgt. Søket på Anita Storhaug i databasen «Oria», ga meg 17 artikler. Etter å ha gjennomgått overskriftene, fant jeg en Phd-avhandling om barnevernets forståelse av farskap. Deretter brukte jeg snøballmetoden, der jeg undersøkte litteraturlisten til avhandlingen (Jensen, 2021, s.121). På

denne måten fant jeg en artikkel som presenterte barnevernets synspunkter. Artikkelen ble inkludert i min litteraturstudie «Fathers' involvement with the Child Welfare Service» (Storhaug, 2013).

Selv om artikkelen er fra 2013, er den hensiktsmessig å inkludere fordi det er den eneste som spesifikt ser på barnevernet i Norge. Den gir klare svar på hvordan ansatte forstår fedre og hva som påvirker fedres involvering i barnevernet. Derfor er den relevant til tross for alderen.

Søk 4:

Jeg søkte deretter opp «Fedre i barnevernet» i databasen «Oria» og fikk 14 treff. Etter å ha gjennomgått overskriftene og sammendragene, fant jeg en masteroppgave om «involvering av fedre i barnevernet - med aksjonsforskning som utviklingsstrategi». Ved å bruke snøballmetoden og sjekke masteroppgavens litteraturliste, fant jeg en relevant artikkel fra 2017, som ser på fedrenes opplevelse med barnevernet: «Fathers and child welfare services in Norway: self-concept and fathering practice» (Storhaug & Sabo-Allen, 2017).

Jeg har inkludert artikler som dekker både barnevernets og fedrenes perspektiver, samt noen som fokuserer utelukkende på en av dem. Under analysen i kapittel 3.4 og presentasjonen av forskningsartiklene i kapittel 4.0 vil det bli enklere å skille mellom dem.

3.4 Analyse

Analysearbeid innebærer å granske og tolke tekster for å forstå innholdet bedre (Thidemann, 2019, s. 92). Ifølge Tjora (2021) handler analyse om å utvikle relevante temaer fra empirisk materiale, for å identifisere sosiale fenomener og konsepter (s. 249-255). Jeg startet analysen med å nøye undersøke om artiklene behandlet barnevernets perspektiv, fedrenes perspektiv eller begge. Deretter fulgte jeg Aveyards (2019) systematiske gjennomgang for å identifisere funnene i artiklene. Ved å gjennomføre en enkel tematisk analyse av artiklene, ønsket jeg å identifisere sentrale temaer som kunne være relevante for å besvare problemstillingen min (Aveyard, 2019, s.137).

Jeg gjennomgikk nøye resultatdelen i alle artiklene flere ganger og gjennomførte empirinær koding, som innebærer å markere korte tekstutdrag som viser tilbake til innholdet i utdragene (Tjora, 2021, s.255). Ved å markere interessante punkter med blått for fedrenes syn og gult for saksbehandleres, skilte jeg mellom perspektivene. Dette hjalp meg med å identifisere viktige utdrag og temaer, og finne sammenhenger mellom barnevernets praksis og fedrenes opplevelser. Gjennom prosessen la jeg merke til gjentakende temaer i artiklene, samt noen som kun var relevante for noen. Jeg noterte ned utdragene og temaene jeg hadde markert, og organiserte dem under passende hovedtemaer. Deretter sammenlignet jeg dem for å se hva som kunne kombineres for å skape en mer helhetlig analyse (Thidemann, 2019, s.97). Jeg utarbeidet en oversiktstabell (Tabell 1) for å sortere temaene, noe som gjorde det enklere å se forskjeller og likheter, og sammenligne fedrenes perspektiv med barnevernets (Aveyard, 2019, s.137).

Tabell 1:

Forfatter, årstall, land og tittel	Formål	Metode	Utvalg	Sentrale temaer
Philip, Clifton & Brandon 2018 England The Trouble with Fathers: The Impact of Time and Gendered Thinking on Working Relationships Between Fathers and Social	Undersøke arbeidsforhold mellom fedre og sosialarbeidere i barnevernet, med fokus på organisatoriske og kulturelle utfordringer	Kvalitativ metode: Intervju med 35 fedre og 6 mødre OG Kvantitativ metode: Analyse av 150 lokale saksfiler	Bosatte og ikke bosatte fedre, biologiske og stefedre samt partnere og separerte fedre Mødre: nåværende partnere av deltakende menn og biologiske mødre til barna -	<ul style="list-style-type: none"> • Mor som primær omsorgsperson <ul style="list-style-type: none"> • Saksbehandlere prioriterer mor-barn-tilknytningen • Fedre føler mor prioriteres • Anerkjennelse <ul style="list-style-type: none"> • Fedrene ønsker inkludering • Urettferdig behandling i barnevernet <ul style="list-style-type: none"> • Fedre føler seg oversett, opplever at mødre unngår konsekvenser og har mer makt, samt stigmatisering som aggressive • Saksbehandlerne har kjønnsbaserte forventninger • Menn og vold

Workers in Child Protection Practice in England			inkludert for å sammenligne deres svar med fedrenes	<ul style="list-style-type: none"> Fedre mistenkes oftere for vold eller andre negative handlinger
<p>Nygren, Walsh, Ellingsen & Christie</p> <p>2018</p> <p>England, Ireland, Norway, and Sweden</p> <p>What about the fathers? The presence and absence of the father in social work practice in England, Ireland, Norway, and Sweden—A comparative study</p>	Undersøke internasjonale sosialarbeiders inkludering av fedre i beslutninger, med fokus på holdninger praksiser og barrierer	Kvalitativ metode: 13 fokusgrupper med 5-6 sosialarbeidere, brukte case-vignetter av komplekse saker for diskusjon og refleksjon	Sosialarbeidere med universitetsgrad i sosialt arbeid, jobber på ulike stadier av barnevernsprosessen	<ul style="list-style-type: none"> Mor som naturlig omsorgsperson <ul style="list-style-type: none"> Menn vurderes som risiko/fare, mens mødre som beskyttelse/omsorgsgiver Anerkjennelse <ul style="list-style-type: none"> Informantene anerkjenner behovet for å støtte fedre, og inkludere deres perspektiver Menn og vold <ul style="list-style-type: none"> Far antas ofte å være voldelig, foreslår å fjerne far grunnet risikoantakelse
<p>Storhaug</p> <p>2013</p> <p>Norway</p>	Undersøke barnevernets forståelse av fedre, faktorer som påvirker	Kvalitativ metode: 4 fokusgrupper med 14 saksbehandlere	1-15 år erfaring i barnevernet	<ul style="list-style-type: none"> Likestilt foreldreskap <ul style="list-style-type: none"> Likestilling mellom foreldre Endrede kjønnsroller øker fedres inkludering

<p>Fathers' involvement with the Child Welfare Service</p>	<p>fedres involvering, samt holdninger til farsrollen</p>	<p>re (2 menn, 12 kvinner) (3-4 deltakere per gruppe)</p>	<p>Alder: 27-58år Bachelorgrad eller høyere i sosialt arbeid eller barnevernsarbeid Alle jobbet på samme kontor og var kjente</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Usikkerhet om lovgivning ved fedres inkludering • Mor som naturlig omsorgsperson <ul style="list-style-type: none"> - Mors stemme prioriteres, med fokus på henne - Ulike krav og forventinger til fedre og mødre • Anerkjennelse <ul style="list-style-type: none"> - Kvinnelig dominans blant barnevernets ansatte påvirker behovet for fedres anerkjennelse - Informantene anerkjenner fedres behov • Urettferdig behandling i barnevernet <ul style="list-style-type: none"> - Forutinntatte oppfatninger fører til ulik behandling av mor og far - far mindre viktig - Informantene påpeker fedrenes manglende interesse og tilbaketrekning
<p>Storhaug & Sobo-Allen 2017 Norway Fathers and child welfare services in Norway: self-concept and fathering practice</p>	<p>Undersøke fedres opplevelser av farskap, selvoppfatning, og erfaringer med barnevernet</p>	<p>Kvalitativ metode: intervju med 15 fedre</p>	<p>3 med barn i fosterhjem/institusjoner 4 bor alene med barnet 2 bor sammen med barnet og ny partner 4 med barn hos mor 2 bor sammen med</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Fedres opplevelse av farskap <ul style="list-style-type: none"> - Fedres forhold til egen far påvirker farspraksisen - Forskjeller fra mødre ved grenser og maskulinitet • Mor som naturlig omsorgsperson <ul style="list-style-type: none"> - Mors naturlig omsorgspersonsrolle begrenser fedrene - Fedre føler mors stemme prioriteres, og opplever at de blir sett på som problemet - Mor-barn-tilknytning påvirker fedrenes forhold til barnevernet • Anerkjennelse

			barnet og mor	<ul style="list-style-type: none"> - Usikkerhet og manglende bekreftelse fører til fedres tilbaketrekning - Mangel på anerkjennelse får fedre til å føle seg uviktige - Fedrene må kjempe for anerkjennelse
--	--	--	---------------	--

Som tidligere nevnt, analyserte jeg artiklene nøye for å identifisere hovedtemaer. Under prosessen observerte jeg at flere temaer overlappet hverandre, og kunne grupperes under samme hovedtema. For å skape tydeligere struktur, valgte jeg å gruppere dem i mine egne definerte hovedtemaer. Disse vil bli presentert i Tabell 2 og danner grunnlaget for diskusjonsdelen i kapittel 5.0.

Tabell 2

Tema 1: Farsrollen som mer enn bare en sekundær omsorgsperson: økt fokus på far-barn-tilknytningen	<ul style="list-style-type: none"> • Far som marginalisert omsorgsperson: mors dominans i barnevernet • Ulike forventinger og reaksjoner for mødre og fedre • Undervurdering av far-barn-tilknytning
Tema 2: Betydningen av anerkjennelse	<ul style="list-style-type: none"> • Rettslig anerkjennelse • Sosial verdsettelse
Tema 3: Biaser i møte med fedre i barnevernet	<ul style="list-style-type: none"> • Fedre og maskulinitet: risiko og trussel • Negative beskrivelser av fedre: påvirking og tilnærming

3.5 Studiens troverdighet

For å sikre studiens troverdighet, har jeg vurdert reliabilitet og validitet. Reliabilitet handler om tillit til resultatene av arbeidet (Dalland, 2020, s.58). Jeg brukte nøye utvalgte fagfellevurderte artikler, og gjennomførte kvalitetssjekker ved hjelp av Helsebibliotekets sjekklister for kritisk vurdering av kvalitative studier (Helsebiblioteket, 2016). Dette bekreftet at artiklene hadde klare formål, problemstillinger og egnet forskningsdesign, noe som sikret at resultatene var pålitelige og kunne brukes i min utforskning av barnevernets møte med fedre. Ved å være konkret, tydelig og detaljert i metoddelen, gjorde jeg arbeidet så gjennomskiktig som mulig. En omfattende beskrivelse av metoden sikrer studiens etterprøvbarehet, og mine refleksjoner knyttet til forforståelse bidrar til at oppgaven blir transparent.

Dalland (2020) påpeker at validitet handler om hvor godt en studie måler det den ønsker å måle (s.153). Jeg sikret validitet ved å vurdere relevansen og gyldigheten til artiklene jeg valgte. Selv om jeg valgte en artikkel fra England, var jeg oppmerksom på potensielle forskjeller mellom Norge og England. Likevel tror jeg studiens funn kan være relevante, gitt likheten i kjønnsperspektiver i europeiske land. Jeg var også oppmerksom på språklige forskjeller. Begrenset tilgang til nyere forskning kan svekke studien, men funnene fra 2013-2018 viser sammenfallende funn, noe som indikerer at utfordringene er vedvarende og relevante. Jeg inkluderte artikler med separerte og ikke-separerte fedre for å sikre representasjon og unngå skjevhet, da erfaringer kan variere basert på samlivsstatus. Jeg inkluderte også barnevernets perspektiv for å få deres synspunkter med. Mine valg underveis styrker studiens troverdighet.

4.0 Presentasjon av forskningsartiklene og deres funn

Oppgaven vil nå presentere sammendrag av de fire artiklene for å gi en oversikt over deres funn, og de mest relevante temaene for oppgaven.

Artikkel 1

“The Trouble with Fathers: The Impact of Time and Gendered Thinking on Working Relationships Between Fathers and Social Workers in Child Protection Practice in England” (Philip, et al., 2018)

Artikkelen undersøker utfordringene som følger ved å involvere fedre i barnevernet i England. Ved å bruke både kvantitative og kvalitative metoder, inkludert intervjuer med 35 fedre og 6 mødre, samt analyse av 150 lokale saksfiler, avdekket forskerne viktige funn. Fedrene var både bosatte og ikke-bosatte, biologiske og stefedre, samt partnere og separerte fedre. Mødrene var nåværende partnere av deltakende menn og biologiske mødre til barna, inkludert for å sammenligne deres perspektiver med fedrenes. Studiens funn indikerer at fedre ofte opplever at deres stemme overses til fordel for mødrene. Dette på grunn av ulik støtte og prioritering, samt kjønnsforskjeller i tolkningen av følelser som sinne. Fedrene føler seg urettferdig behandlet, marginalisert, og at deres perspektiv blir ansett som irrelevant. Studien viser at saksbehandlere har lavere forventninger til fedre og tilbyr ulike muligheter basert på kjønn. Fedre blir ofte raskere mistenkt for vold eller negative handlinger av saksbehandlerne, og deres rolle mangler anerkjennelse. Studien understreker behovet for å støtte fedres rolle i omsorgen for barna og utfordre forutinntatte oppfatninger i barnevernets praksis (Philip, et al., 2018).

Artikkel 2

“What about the fathers? The presence and absence of the father in social work practice in England, Ireland, Norway, and Sweden—A comparative study” (Nygren, et al., 2018)

Studien undersøker hvordan sosialarbeidere i England, Irland, Norge og Sverige inkluderer fedre, og utforsker holdninger, praksiser og barrierer. Forskerne brukte kvalitativ metode med 13 fokusgrupper bestående av 5-6 sosialarbeidere. Case-vignettene presenterte en familie med familiekonflikter, psykiske helseproblemer og far's migrasjonsutfordringer. Det startet med en mor

som kontaktet sosialarbeideren angående bekymringer om far, mens en helsearbeider også viste bekymring for moren, barna og familiedynamikken. Målet var å skape diskusjon og refleksjon blant informantene. Resultatene viser at sosialarbeidere i alle landene ofte posisjonerer mødre som primære omsorgspersoner for barna, til tross for politikk som promoterer inkludering av fedre. Likevel anerkjenner sosialarbeiderne behovet for å støtte og inkludere fedre. Forutinntatte oppfatninger om fedre som risikofaktorer er vanlige, spesielt i tilfeller der vold mistenkes. Funnene viser at fedre noen ganger foreslås fjernet grunnet antatt risiko, og derfor ofte marginaliseres som omsorgspersoner, selv uten bekreftet vold. Studien peker på behovet for å utfordre disse oppfatningene og gi støtte til fedre for å inkludere deres perspektiver (Nygren, et al., 2018).

Artikkel 3

“Fathers’ involvement with the Child Welfare Service” (Storhaug, 2013)

Artikkelen utforsker barnevernets forståelse av fedre, og faktorer som påvirker deres involvering. Gjennom fokusgrupper med 14 saksbehandlere, bestående av to menn og tolv kvinner, ble fire hovedtemaer identifisert: likestilling mellom foreldre, fedres manglende deltakelse, økt fedreinvolvering og ulikheter mellom mødre og fedre. Funnene viser at sosialarbeidere anerkjenner fedres rolle, men opplever dem som mindre motiverte og tilbaketrukne. Studien viser at dette skyldes en oppfatning blant sosialarbeidere om at mødre er mer involvert, og troverdige omsorgspersoner. Dermed får mødre høyere forventninger knyttet til omsorg, mens fedre får lavere forventninger på grunn av oppfatningen om deres mindre involvering. Studien peker også på en økende involvering av fedre i barnevernssaker som et resultat av økt fokus på likestilling og endrede kjønnsroller. Til tross for denne utviklingen, gjør usikkerhet rundt lovgivningen og forutinntatte oppfatninger om fedre fortsatt møtene utfordrende. Resultatene understreker behovet for å forbedre barnevernets praksis med tanke på å involvere og støtte fedre på en mer likestilt måte (Storhaug, 2013).

Artikkel 4

“Fathers and child welfare services in Norway: self-concept and fathering practice” (Storhaug & Sobo-Allen, 2017)

Denne artikkelen utforsker fedres erfaringer med farskap, og deres opplevelser med barnevernet. Gjennom kvalitative intervjuer med 15 fedre gir studien innsikt i flere viktige temaer. Informantene inkluderte fedre med barn i fosterhjem/institusjon, aleneforeldre, fedre med barn med ny partner, fedre med barn boende hos mor og fedre med barn og mor. Resultatene viser at fedres forhold til sine egne fedre påvirker deres rolle som omsorgspersoner. Mange hadde hatt utfordrende forhold til sine fedre, noe som påvirker deres selvbilde og tilnærming til farskap. Fedres oppfatning av mødre som primære omsorgspersoner påvirker også deres syn på egen rolle. Samtidig opplever de seg forskjellige fra mødre når det gjelder grensesetting og maskulinitet. Funnene viser at fedre ofte opplever marginalisering av barnevernet, spesielt når mødre beskriver dem negativt. Dette fører til at fedre trekker seg tilbake og blir usikre på sin rolle som omsorgspersoner. Mangelen på anerkjennelse forsterker følelsen av å være uviktig, og fedre må kjempe for å bli anerkjent som viktige i barnas liv. Artikkelen understreker behovet for å inkludere fedres perspektiver og bidrag i barnevernsarbeidet (Storhaug & Sobo-Allen, 2017).

5.0 Drøfting av problemstilling

For å undersøke hvordan barnevernets møte med fedre påvirker likestilt foreldreskap og opplevelsen av marginalisering, er diskusjonen strukturert i ulike temaer og bruker ulike teoretiske rammeverk. Diskusjonen utforsker farsrollen utover dens tradisjonelle sekundære omsorgspersonsrollen, vurdere anerkjennelses betydning, og videre identifisere mulige biaser i møtet.

5.1 Farsrollen som mer enn bare en sekundær omsorgsperson: økt fokus på far-barn-tilknytningen

Bowlbys tilknytningsteori fremhever morens rolle som primær omsorgsperson, noe som kan påvirke vår forståelse av far-barn-tilknytningen (Storhaug & Bratterud, 2013, s.116). Ved å se på utfordringene knyttet til mødrenes dominans i barnevernet vil det undersøkes om fedre marginaliseres, og om det eksisterer en undervurdering av far-barn-tilknytningen.

5.1.1 Far som marginalisert omsorgsperson: mors dominans i barnevernet

Bowlbys tidlige tilknytningsteori betraktet mor som den primære omsorgspersonen, mens farens rolle var å støtte henne (Tetzchner, 2003, s.465). Det var en generell oppfatning om at barnets sunne utvikling krevde tilknytning til en primær omsorgsperson, vanligvis moren. Dette kan resultere i en ubalanse der mødre får dominere, ofte på grunn av samfunnets vektlegging av morskap (Arvidsson, 2003, s.12). Funnene i artikkel 1 peker på dette fenomenet, der mødres omsorg og atferd ofte ble tolerert og støttet på måter som ikke var like tilgjengelig for fedrene i barnevernsprosesser (Philip, et al., 2018, s.2299). En far forteller at «alt du hører om er hvordan du skal støtte moren og hvordan du skal hjelpe moren, du hører ingenting om faren» (Philip, et al., 2018, s.2295, egen oversettelse). Dette indikerer en tendens til at fedre overses til fordel for mødre, noe som kan tolkes som et tegn på mødrenes dominans i barnevernet. Økt oppmerksomhet mot mødre antyder en mulig skjevhet i barnevernet, som vektlegger mødre over fedre. Skjevheten i oppmerksomheten rettet mot mødre i barnevernet, ofte forankret i tradisjonelle teorier som Bowlby tilknytningsteori, kan resultere i at fedre undervurderes. Dette kan hindre likestilt foreldreskap i barnevernet og skape en opplevelse av marginalisering blant fedre, da deres rolle og innflytelse ikke blir prioritert.

Artikkel 2 belyser også mødrenes dominans ved å beskrive en praksis der sosialarbeiderne automatisk ser på mor som den primær omsorgspersonen, og vurderer hennes kompetanse til å ta vare på barna (Nygren, et al., 2018, s.151). En slik praksis kan føre til at far utelates fra vurderingen, og kan skape en ubalanse der mor-barn-tilknytningen prioriteres på bekostning av far-barn-tilknytningen (Arvidsson, 2003, s.48-49). Dette gjenspeiles også i intervjuene med fedrene i artikkel 4, der de opplevde at barnevernet i utgangspunktet ikke ønsket å ha noe med dem å gjøre, og følte seg avvist som egnede omsorgspersoner (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.493). Artiklene viser at fedre ofte ikke blir like mye involvert som mødre, noe som antyder en skjevhet der fedrenes rolle marginaliseres og mors dominans opprettholdes. Dette kan ha konsekvenser for likestilt foreldreskap, da det begrenser fedrenes muligheter for deltakelse i beslutninger om sine barn. Det kan også bidra til å opprettholde oppfatningen om fedre som sekundære, noe som kan skape ulikheter i behandlingen. Likevel er det viktig å huske at utvalget av fedre i denne diskusjonen er begrenset, og de som er fornøyde eller tilfredse med sin involvering kan være underrepresentert.

5.1.2 Ulike forventninger og reaksjoner for mødre og fedre

I artikkel 3 forteller en saksbehandler at hvis en mor var psykisk syk, ville hun legge mer press på far for å kompensere for mors omsorg (Storhaug, 2013., s.1756). Dette kan tolkes som at saksbehandleren har ulike forventninger til far, sammenlignet med mor. Denne ulikheten kan forstås gjennom begrepet «modranding», som refererer til aktiviteter knyttet til omsorg og stell vanligvis utført av mødre (Arvidsson, 2003, s.23). Ifølge Arvidsson (2003) har fedre tradisjonelt hatt som oppgave å støtte og legge rette for morens «modranding» (s.23). Dette kan bidra til å skape ulike forventninger, der fedre blir sett på som sekundær omsorgsperson. En slik oppfatning av foreldreskap i barnevernspraksis kan hindre likestilt foreldreskap, da fedre kan oppleve at deres rolle nedprioriteres. Dette kan også påvirke hvordan fedre involveres i barnevernets beslutningsprosesser angående deres barn, noe som vil bli nærmere diskutert i avsnitt 5.2.2. En annen tilnærming er at ansatte i barnevernet kan ha ulike forventninger til fedrene på grunn av historisk mindre deltakelse fra dem i omsorgsoppgaver (Sagatun, 2018, s.116). Likevel kan en praksis med ulike forventninger skape følelsen av marginalisering og skjev behandling i foreldreskap.

Artikkel 1 viser at mødre og fedre ofte også møter ulike reaksjoner på sine handlinger (Philip, et al., 2018). En far uttrykker at hvis han hadde gjort det samme som moren, ville han blitt kritisert hardere, en annen påpeker at det virker som om mødre blir behandlet mildere, til tross for lignende handlinger (Philip, et al., 2018, s.2299). I samme artikkel kommer det frem at saksbehandlere ikke alltid har noe valg enn å fortsette å prøve å samarbeide med mor (Philip, et al., 2018, s. 2300). Samtidig føler fedrene i artikkel 4 at deres bekymringer om mødre ikke blir tatt på alvor (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.493). Samfunnet knytter ofte kvinners identitet sterkt til deres rolle som mødre, noe som påvirker hvordan kvinner oppfattes (Scourfield, 2003, s. 61). Dette kan føre til automatisk støtte til mødre fra barnevernet, selv når det kan være bekymringer om deres omsorgskompetanse. Når mor betraktes som den naturlige omsorgspersonen kan det skape en skjevhet der mødre blir bedre vurdert eller forstått enn fedre, og resulterer i en urettferdig behandling. En slik praksis forsterker ulikheter og kan skape en følelse av urettferdighet i barnevernet.

Imidlertid er det viktig å vurdere tidsaspektet. Selv om artiklene peker på utfordringene knyttet til mødrenes dominans og marginalisering av fedre, er det begrenset forskning som viser at mødre og fedre blir behandlet likt i barnevernet. Det er også mulig at det har vært endringer i barnevernets praksis og holdninger siden disse artiklene ble publisert.

5.1.3 Undervurdering av far-barn-tilknytning

Bowlby tilknytningsteori fremhever kvinner som naturlige omsorgspersoner, grunnet deres medfødte egenskaper som ansvar, og omsorgskompetanse (Storhaug & Bratterud, 2013, s.116). Biologiske faktorer, som amming og svangerskap, styrker denne oppfatningen. På den andre siden kan fedre bli undervurdert da de ikke tilskrives de samme medfødte egenskapene. I artikkel 3 påpeker en saksbehandler at mødre automatisk har omsorgskompetanse, mens fedres tankegang og oppmerksomhet på barnas behov oppfattes som mindre forståelig (Storhaug, 2013, s.1756). Dette antyder en oppfatning eller forutinntatthet om at mødre av natur er bedre omsorgspersoner enn fedre, noe som kan føre til et urettferdig større ansvar på mødre. Samtidig illustrerer det undervurdering av fedrenes omsorg for barn. En barnevernspraksis som tildeler mer ansvar til mødre på grunnlag av den antatte naturlige primære omsorgsrollen deres, kan skade fedres selvtilit

og selvverd negativt. Oppgaven vil undersøke dette nærmere i avsnitt 5.2.2. Undervurdering av far-barn-tilknytningen kan hindre likestilt foreldreskap og begrense barnets muligheter til å nyttiggjøre seg av begge foreldrenes bidrag.

Artikkel 2 og 1 belyser også en prioritering av mor-barn-tilknytningen ved at fokuset rettes mot mor (Nygren, et al., 2018 s.151; Philip, et al., 2018 s.2297). Dette kan skyldes «mother-blaming», som innebærer at oppmerksomhet blir rettet mot mødrenes egenskaper og problemer (Storhaug & Bratterud, 2013, s.116). Dette mønstret kan påvirke barnevernspraksis ved å begrense ressursene som brukes til å støtte fedre, og hindre deres aktive deltakelse i barnets liv. En prioritering av mor-barn-tilknytningen i barnevernspraksis kan føre til at fedre blir oversett og undervurdert som betydningsfulle, og kan gi opplevelsen av marginalisering. For å sikre en likestilt praksis, er det avgjørende å ha økt fokus på far-barn-tilknytningen, og anerkjenne fedres rolle som likeverdige omsorgspersoner. Dette kan innebære å gi fedre den samme oppmerksomheten, støtten og ressursene som mødre, slik at begge foreldrene kan spille en aktiv rolle i barnets liv og oppvekst.

Artikkel 4 bringer frem et annet perspektiv, der fedrene opplever at de representerer noe annet enn mødre. Dette gjelder spesielt «den feminine omsorgen», som de uttrykker som en mykere tilnærming til omsorg og nærhet med barna (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s. 492). Fedre tror at mødre er bedre egnet til å uttrykke denne omsorgen, mens de selv ser seg som representanter for en mer maskulin omsorgsstil med fokus på aktiviteter og grenser (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s. 492). Selv om fedrene opplever forskjeller i sin omsorgsstil, viser moderne forskning at fedre er like viktige omsorgspersoner som mødre. Moderne forskning, slik som Arvidsson (2003) påpeker, viser at fedre utvikler sterke følelsesmessige bånd til sine barn og spiller en viktig rolle i deres utvikling fra fødselen av (s. 29). Sammenlignet med Bowlbys arbeid, som fokuserte på betydningen av mors nærhet og separasjon fra mor i tidlig barndom, inkluderer nå moderne forskning også betydningen av fedre. Forskningen erkjenner at fravær av en tilstedeværende og engasjert far kan ha alvorlige konsekvenser for barnets mentale og emosjonelle utvikling, og påvirke deres følelse av trygghet (Arvidsson, 2003, s.33). Forskningen understreker at både mor og far er avgjørende i barnets liv, og vektlegger behovet for å anerkjenne far-barn-tilknytningen.

5.2 Betydningen av anerkjennelse

I møtene mellom fedre og barnevernet, er betydningen av anerkjennelse interessant å utforske. Ifølge Axel Honneths teori gir rettslig anerkjennelse fedre rettigheter til deltakelse i beslutningsprosesser, og sosial verdsettelse anerkjennelse for deres bidrag og rolle (Honneth, 2003, s.16-17). Dette kan føre til følelsen av å bli hørt, sett og respektert (Honneth, 2003, s.17), noe som fremmer bedre samarbeidet og øker muligheten for et vellykket møte.

5.2.1 Rettslig anerkjennelse

Artiklene utforsker utfordringene med å oppnå og gi rettslig anerkjennelse, og hvordan dette påvirker møtene mellom barnevernet og fedrene. Prop. 161 L (2015–2016) understreker viktigheten av likestilt foreldreskap, og likt ansvar i omsorgen for barn (s.5), samtidig sikrer lovfestede rettigheter deltakelse i barnevernsprosesser. Til tross for dette, kritiseres saksbehandlere for utilstrekkelig involvering av fedre, og for å overse dem i beslutningsprosesser, illustrert i artikkel 2 (Nygren, et al., 2018, s.151). Mangelen på rettslig anerkjennelse kan føre til følelsen av undertrykkelse, marginalisering, påvirke verdighet og føre til maktesløshet (Honneth, 2003, s.16). Det kan også krenke fedres rett til likeverdig deltakelse i beslutningsprosesser og svekke tillitten til systemet. For å opprettholde motivasjonen til samarbeid med barnevernet, er det nødvendig med en rettferdig og inkluderende praksis som gir fedre mulighet til å være aktive deltakere i beslutningsprosesser. Dette vil forbedre møtene og redusere opplevelsen av marginalisering.

I artikkel 4 påpekes det at fedrene ble utelatt fra viktige møter og beslutningsprosesser (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s. 493). I slike tilfeller blir ikke fedrenes krav og rettigheter oppfylt. Dette kan skyldes saksbehandlers usikkerhet om lovgivningen, spesielt når det gjelder å involvere fedre uten foreldreansvar eller hvis far ikke er til stede, som nevnt i artikkel 3 (Storhaug, 2013, s.1757). Denne mangelen på rettslig anerkjennelse for fedre i barnevernssaker viser en mangel i systemet med å sikre deres rettigheter. Saksbehandlerne bør være oppmerksomme på fedres rettigheter, slik at deres usikkerhet ikke hindrer dem i å inkludere fedre (Storhaug, 2013, s.1757). Dette vil bidra til å redusere skjevheter og sikre likestilt foreldreskap. På den positive siden viser artikkel 3 at erfarne saksbehandlere observerer en økning i fedres deltakelse, og anser dem som mer synlige og aktive (Storhaug, 2013, s. 1755). Lovverket og økt fokus på likestilling bidrar til økt involvering

av fedre, noe som reflekteres av saksbehandlerne (Storhaug, 2013, s. 1755). Noen saksbehandlere erkjenner behovet for bedre involvering av fedre (Storhaug, 2013, s. 1755). Dette er positivt for å oppnå rettslig anerkjennelse for fedre, og kan bidra til at de føler seg som verdifulle deltakere.

5.2.2 Sosial verdsettelse

Sosial verdsettelse er avgjørende for møte mellom fedre og barnevernet, da det styrker fedrenes identitet og tilhørighet, og øker sjansen for at de føler seg respektert og forstått som foreldre (Honneth, 2003, s.17). Når barnevernet anerkjenner fedrenes rolle som forelder, styrkes båndet mellom dem. Artikkel 2 understreker behovet for å støtte fedre, mens artikkel 3 påpeker viktigheten av å minne dem på deres betydning for barnet (Nygren, et al., 2018, s. 152; Storhaug, 2013., s.1755). Fedrene i artikkel 4 delte sine opplevelser av å ikke bli sett som viktig for barna sine (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s. 496-498). Dette kan føre til at fedrene undervurderer sin verdi og betydning, og mister troen på sin kompetanse til å være gode omsorgspersoner. Opplevelsen av å bli oversett kan ha konsekvenser for fedrenes involvering, da de kan bli mindre engasjerte til å delta i beslutningsprosesser (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s. 492). Det er derfor viktig at barnevernet anerkjenner fedrenes rolle som en naturlig del av barnets liv og gir dem nødvendig støtte. Dette kan bidra til likestilt foreldreskap, da det styrker fedres betydning og følelsen av å være verdifull.

I artikkel 4 uttrykker fedrene følelsen over å ikke bli behandlet som likeverdige foreldre, påvirket av deres erfaringer med fraværende eller negative farsfigurer i sine liv (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.488). En far deler hvordan hans egen oppvekst uten en positiv farsfigur påvirker hans selvbilde som far, og hvordan dette har ført til en følelse av liten betydning som forelder (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.488). Når barnevernet i tillegg prioriterer mødre og gir støtte kun til dem, kan det bidra til at fedrene følelse som liten forsterkes. Dette kan igjen gi opplevelsen av å bli marginalisert og oversett. På den andre siden opplever saksbehandlere i artikkel 3 at fedre trekker seg tilbake og viser lite interesse for å bli involvert (Storhaug, 2013, s.1754). Manglende engasjementet gjør det vanskelig å anerkjenne fedre som verdifulle bidragsyttere, og en saksbehandler reflektere over hvor mye tid og ressurser som bør brukes på å involvere fedre som viser liten interesse (Storhaug, 2013, s.1754). Dette illustrerer en utfordrende dynamikk i å

involvere fedre i barnevernsarbeidet, og viser hvordan manglende engasjement fra fedre kan gjøre vanskelig å gi dem den nødvendige sosiale verdsettelsen og anerkjennelsen de fortjener som foreldre.

På den andre siden kan fedrenes tilbaketrekning sees som usikkerhet om deres rolle som far. Når mødre oppleves som primære omsorgspersoner, kan fedre føle seg usikre på sin rolle (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s. 492). Et annet perspektiv kan derfor være at fedrene ikke føler seg anerkjent når mødre oppfattes som primære, noe som kan føre til at de trekker seg unna. Når de også føler seg betraktet som irrelevante, øker risikoen for at barnevernet bidrar til tilbaketrekning. Et alternativt synspunkt er at fedre unngår kontakt siden de kun møter kvinnelige barnevernsarbeidere, som artikkel 3 påpeker (Storhaug, 2013, s.1755). Undersøkelsen utført av Sentio Research Norge (2018) støtter dette, med fedre som uttrykker vanskeligheter med å føle seg inkludert og forstått i det kvinnelige fellesskapet (s.19). Dette fremhever viktigheten av å sikre at fedre føler seg forstått, verdsatt og anerkjent i sin rolle som far. Det er avgjørende å gi støtte og fremme følelsen av anerkjennelse for fedres bidrag, spesielt i et yrke der kvinner dominerer. Dette sikrer et inkluderende miljø for fedre, der de opplever seg som inkludert.

5.3 Biaser i møte med fedre i barnevernet

Som presentert tidligere kan bias, påvirke beslutningsprosessene og oppfatningen av fedre i barnevernet, og være styrende for praksis (Weele & Karlsen, 2021, s.34). Biaser kan resultere i at fedres potensielle ressurser blir undervurdert eller oversett, samtidig skape forutinntattheter om dem som en risiko. Undersøkelse av disse biasene kan belyse utfordringer i møtene mellom barnevernet og fedre, og deres påvirkning på likestilt foreldreskap og opplevelsen av marginalisering.

5.3.1 Fedre og maskulinitet: risiko og trussel

Forutinntatte oppfatninger om foreldre skaper en «dobbel standard» der mødre og fedre vurderes ulikt; mødre ansett som nære og omsorgsfulle, mens fedre oppfattes som mindre emosjonelle og distanserte (Storhaug & Bratterud, 2013, s.115). Artikkel 1 illustrerer at en fars emosjoner ble

feiltolket, som likegyldighet, sinne og aggressivitet (Philip, et al., 2018., s. 2295). Representativitetsbias spiller en rolle her, der beslutninger baseres på forventninger om at fedre er mindre emosjonelle og viser mest sinne. Dette kan føre til feilaktig tolkning av fedres engasjement og resultere i at de ikke blir verdsatt eller tilbudt tilstrekkelig støtte fra barnevernet. Feiltolkningen av fedres engasjement kan skape avstand mellom fedre og barnevernet, og bidra til å opprettholde «dobbel standard», der mødre blir representert som en bedre omsorgsfigur enn fedre (Storhaug & Bratterud, 2013, s.115). For å sikre likestilt foreldreskap må en utfordre slike forutinntatte oppfatninger. Det kan innebærer å se utover sin egen oppfatning av fedre som distanserte, og heller lytte til fedres perspektiver. Dette fremmer en praksis som inkluderer fedre, og gir dem mulighet til å være gode omsorgsgivere. Artikkene peker også på at fedres omsorg ofte reduseres til aktiviteter og grensesetting (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.490). Dette kan skyldes representativbias, der fedre først og fremst sees som autoritære, og maskuline. Fedre hevder selv å være flinke til å sette grenser og tilby aktiviteter (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.490), noe som også er viktig i omsorgsrollen. Dersom saksbehandlere skifter fokus fra å se fedre som autoritære til å se fedre som potensielle ressurser kan en få en mer rettferdig vurdering av fedres omsorgsrolle, og bidrag (Sagatun, 2018, s.124).

Fedre assosieres ofte med autoritet og grensesetting (Sagatun, 2018, s.129), noe som kan føre til at de oppfattes som en risiko i barnevernsprosesser. Artikkel 2 påpeker at menn ofte oppfattes som risiko mens kvinner ses som beskyttende mot risiko (Nygren, et al., 2018, s.152). Dette kan tolkes som det sosialarbeideren i artikkel 1 beskrev som et resultat av sterke kulturelle normer om foreldreskap: «Det er en kraftig kulturell forventning om at barn skal være hos mødre sine, og at fedrene forlater dem» (Philip, et al., 2018, s.2296, egen oversettelse). Dette kan skyldes bekræftelsesbias, der saksbehandler ønsker å bekrefte sine antakelser om at fedre forlater, og mødre blir. En slik tankegang kan føre til at fedre marginaliserer og blir fratatt viktige omsorgsroller. Dette kan resultere i at barn ikke får ha nære forhold til begge foreldrene eller dra nytte av deres bidrag. I artikkel 1 nevnes en kjønnet tilnærming der fedre ofte antas å være overgripere (Philip, et al., 2018, s. 2302). Slike antakelser kan føre til en skjev fordeling der fedre får strengere vurderinger, og risikere å bli skilt fra barn uten tilstrekkelig grunnlag. For at foreldre skal få mulighet til å delta likestilt i omsorgsoppgaver, er det nødvendig at barnevernsansatte ser bort i fra oppfatningen om at fedre utgjør en risiko og anerkjenner fedres potensial som omsorgspersoner på lik linje med

mødrene. Ved å bryte ned biaser om fedre som automatisk risikofaktorer og vurdere hver forelder individuelt, kan barnevernsansatte bidra til et likestilt foreldreskap.

5.3.3 Negative beskrivelser av fedre: tilnærming og påvirkning

I noen tilfeller kan mødre forhåndsdomme fedre som voldelige overfor sosialarbeidere, noe som kan føre til at fedres ressurser overses (Sagatun, 2018, s.129). Denne problematikken påpekes i artikkel 1 der barnevernet ofte antar at fedre er «overgripere» ved anklager om vold i hjemmet, ofte basert på mødrenes beskrivelser. (Philip et al., 2018, s. 2302). I artikkel 4 ble mødre innkalt til møter, men fedrene ble oversett, og i artikkel 3 ble det påpekt at fedre ikke alltid blir kontaktet hvis mødre beskriver dem negativt (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s. 493; Storhaug, 2013, s.1756). Dette kan være problematisk, da mødrenes beskrivelser kan påvirke barnevernets syn. Noen fedre i artikkel 4 følte at barnevernet automatisk aksepterte mødrenes beskrivelser som sannhet uten å undersøke nærmere (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.492-493). Denne tilnærmingen til fedre i barnevernssaker kan delvis skyldes ankringsbias, hvor tidligere informasjon om far som voldelige eller farlige påvirker oppfatningen av han, og kan føre til at fedres perspektiver blir oversett.

I artikkel 3 ble det tydeliggjort at hvis en far hadde en problematisk historie eller ble negativt beskrevet, hadde deltakerne sjelden tid til å undersøke grundig (Storhaug, 2013, s.1755-1756). I stedet fokuserte de på moren hvis fedrene ble sett på som negative, og anså ham ikke som en ressurs. En far i artikkel 4 følte at barnevernet forventet at han skulle mislykkes, og nærmest ventet på det (Storhaug & Sabo-Allen, 2017, s.494). Dette kan skyldes bekräftelsesbias, der saksbehandlere velger å fokusere på informasjon de allerede tror på (Weele & Karlsen, 2021, s.39). Dette kan føre til at saksbehandlerne overser eller undervurderer informasjon, noe som igjen kan føre til situasjoner der en informant, slik det ble beskrevet i artikkel 2, plutselig står overfor menn som ikke passer inn i det bildet de har dannet seg (Nygren, et al., 2018 s. 152). Slik praksis kan få negative konsekvenser for møtene mellom barnevernet og fedre, fordi det kan gjøre at en overser fedres ferdigheter som omsorgspersoner.

Artikkel 3 understreker viktigheten av å unngå å godta mødrenes beskrivelser som absolutte sannheter, da «verden ikke er så svart-hvitt som moren framstilte den» (Storhaug, 2013, s.1756,

egen oversettelse). Dette antyder at saksbehandler har tillagt mors stemme for stor betydning og at oppfatningen om far har påvirket møte mellom dem. Når ankringsbias, og mors negative beskrivelser av fedre blir sannheter, bidrar det til en skjevhet i barnevernspraksis der fedre ikke får mulighet til å delta i beslutningsprosesser. Disse forhåndsbestemte oppfatninger hindrer likestilt foreldreskap, da mødre gis en uforholdsmessig maktposisjon, som gjør at fedre ikke blir involvert, og ikke gis muligheten til å delta i beslutningsprosesser. Det er avgjørende å utfordre biaser som hindrer fedres deltakelse, og heller legge til rette for en mer inkluderende og rettferdig praksis i barnevernssystemet.

6.0 Avslutning

Møtet mellom fedre og barnevernet er komplekst, og kan påvirkes av tilknytningsteorien og tradisjonelle oppfatninger om foreldreskap. Biaser kan forsterke fedrenes opplevelse av manglende anerkjennelse og øke følelsen av marginalisering. Oppgaven avdekker en ond sirkel der flere faktorer gjensidig forsterker hverandre. For eksempel kan fedrenes opplevelse av manglende anerkjennelse føre til en motvilje mot å samarbeide med barnevernet, som igjen forsterker barnevernets forutinntatthet om at fedre ikke ønsker å være likestilte foreldre. Flere faktorer hindrer likestilt foreldreskap og øker følelsen av marginalisering. I min utforskning har det vært utfordrende å skille faktorene fra hverandre, da de ofte overlapper, og danner en kompleks situasjon. Å fremme likestilt foreldreskap og redusere følelsen av marginalisering innebærer utfordringer uten enkle løsninger. Økt bevissthet blant saksbehandlere om kompleksiteten kan påvirke positivt.

Samtidig er det viktig å få frem at diskusjonen bygger på fedres erfaringer, og ikke presenterer fakta. Selv om jeg inkluderte artiklene som berører barnevernets perspektiver, presenterer de ikke tydelig nok deres innsats for å fremme likestilt foreldreskap. Fokus har hovedsakelig vært på fedrenes opplevelse av marginalisering og barnevernets håndtering av det. Videre forskning bør inkludere varierte stemmer og erfaringer, spesielt for å utforske barnevernets synspunkter. Til tross for den økende oppmerksomheten rundt fedres rolle, er det dessverre en urovekkende mangel på forskning og litteratur om barnevernets erfaringer med fedre (Storhaug & Øien, 2012). Dette understreker behovet for mer omfattende og oppdatert forskning om barnevernets møte med fedre.

Litteraturliste

* Valgfritt pensum 984

- Arvidsson, M.B (2003) *I frågasatta fader. Olika bilder av fader til sosialt utsatte barn. Lund: Socialhogskolan, Lunds universitet* <https://lup.lub.lu.se/search/files/4479231/1693260.pdf> *293 sider
- Aveyard, H. (2019). *Doing a literature review in health and social care: a practical guide* (fourth edition.) Open university press *20 sider
- Barne-og familiedepartementet (2001) *Barnevernet - til barnets beste* [Brosjyre] <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/barnevernet---til-barnets-beste/id87701/> * 3 sider
- Christensen, K., Nilsen, A., & Grønmo, S. (2021). *Ulikhet: sosiologiske perspektiver og analyser* Fagbokforlaget.
- Dalland, O. (2020). *Metode og oppgaveskriving*. (7.utg) Gyldendal akademisk * 245 sider
- Hart, S., & Schwartz, R. (2013). *Fra interaksjon til relasjon. Tilknytning hos Winnicott, Bowlby, Stern, Shore og Fonagy*. Gyldendal *26 sider
- Helgesen, L. A. (2021). *Menneskets dimensjoner: lærebok i psykologi* (4. utgave.). Cappelen Damm akademisk.
- Helsebiblioteket (2016) *Sjekklistor*. Hentet fra <https://www.helsebiblioteket.no/innhold/artikler/kunnskapsbasert-praksis/kunnskapsbasertpraksis.no/4.kritisk-vurdering/4.1-sjekklistor>
- Honneth, A., & Willig, R. (2003). *Behovet for anerkendelse: en tekstsamling*. Hans Reitzel. * 14 sider
- Jensen, R.M (2021) Litteratursøk - Å finne den relevante litteraturen. Stuvøy, I, Tøndel, G & Tjor, A (Red.), *En smak av forskning* (s.109-116) Cappelen Damm Akademisk. *31 sider
- Maxwell, N., Scourfield, J., Featherstone, B., Holand, S., & Tolman, R. (2012). Engaging fathers in child welfare services: A narrative review of recent research evidence. *Child & Family Social Work*, 17(2), 160–169 <http://dx.doi.org/10.1111/j.1365-2206.2012.00827.x> * 10 sider
- NOU 2012:5 *Bedre beskyttelse av barns utvikling - Ekspertutvalgets utredning om det biologiske prinsipp i barnevernet*. Barne-, likestillings-og inkluderingsdepartementet <https://www.regjeringen.no/contentassets/e212cdbe211d4e699983049c3070870e/no/pdfs/no201220120005000dddpdfs.pdf> * 30 sider
- Nygren, K., Walsh, J., Ellingson, I., & Christie, A. (2018). What about the fathers? The presence and absence of the father in social work practice in England, Ireland, Norway, and Sweden – a

comparative study. *Child & Family Social Work* 148-155 <https://doi.org/10.1111/cfs.12592>

Philip, G, Clifton, J, Branson, M, (2018) The Trouble with Fathers: The Impact of Time and Gendered Thinking on Working Relationships Between Fathers and Social Workers in Child Protection Practice in England *Journal of Family Issues*, 40(16), 2288-2309. <https://doi.org/10.1177/0192513X18792682>

Prop. 161 L (2015–2016) Endringer i barnelova mv. (likestilt foreldreskap) Barne- og likestillingsdepartementet. <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/prop.-161-l-20152016/id2512104/> * 9 sider

Powell, B., Cooper, G., Hoffman, K., & Marvin, B. (2015). *Trygghetssirkelen—en tilknytningsbasert \ intervensjon*. Gyldendal akademisk: Oslo. *17 sider

Sagatun, S. (2018). Farskap og barnevernet. I T.A. Ask & S.B. Eide (Red.), *Barnevernets begreper – i bevegelse* (s. 116-137). Oslo: Gyldendal Akademisk. * 22 sider

Samegillii, L (2022) Internasjonalt forskningssamarbeid <https://www.regjeringen.no/no/tema/utdanning/innsikt/internasjonalt-kunnskapssamarbeid/internasjonalt-forskningssamarbeid/id2353797/> * 2 sider

Scourfield, J. (2003). *Gender and child protection*. Houndmills: Palgrave Macmillan. *172

Sentio Research Norge. (2018). *Undersøkelse om fedre i barnevernet*. Oslo: Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet <https://www2.bufdir.no/Bibliotek/Dokumentside/?docId=BUF00004623> *23 sider

Smith, L., & Bjerke, T. (1974). *Utviklingspsykologi: tidlig læring og utvikling på et biopsykologisk grunnlag* Universitetsforlaget. * 20 sider

Storhaug, A. S. (2013). Fathers' involvement with the Child Welfare Service. *Children and Youth Services Review*, 35(10), 1751–1759. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2013.08.006>

Storhaug, S.A & Bratterud, Å (2013). Et mangfold av fedre i barnevernet. Marthinsen & Lichtwarck (Red.), *Det nye barnevernet* (s.114-128). Universitetsforlaget *15 sider

Storhaug, A. S., & Øien, K. (2012). Fathers' encounters with the child welfare service. *Children and Youth Services Review*, 34(1), 296-303. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2011.10.031> *8 sider

Storhaug, A. S., & Sobo-Allen, L. (2017). Fathers and child welfare services in Norway: self-concept and fathering practice. *Families, Relationships and Societies*, 7(3), 483–498.

<https://doi.org/10.1332/204674317X14888886530304>

Tetzchner, S. von. (2003). *Utviklingspsykologi: barne- og ungdomsalderen* Gyldendal akademisk. *
15 sider

Thidemann, I.J (2019) *Bacheloroppgaven for sykepleierstudenter: den lille motivasjonsboken i akademisk oppgaveskriving* (2. utg) Universitetsforlaget.

Tjora, A (2021) Tematisk analyse - Bruk av data fra observasjoner, dybdeintervjuer og fokusgrupper. Stuvøy, I, Tøndel, G & Tjor, A (Red.), *En smak av forskning* (s.241-249) Cappelen Damm Akademisk. *9 sider

Weele, J. van der, & Karlsen, K. (2021). *Analyse i komplekse barnevernssaker: fra magefølelse til kritisk tenkning*. Gyldendal.